

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.52. Sabinianus, & Bonifacius III. Papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VII in specie columbæ repræsentare solitos
A. C. 604. fuisse, testatum facit. (*)

§. LII.

Sabinianus & Bonifacius III. Papa.

Postquam Sacra Sedes menses quinque
 & medium vacasset, Sabinianus pri-
 mo

(*) Hæc proluxe & merito quidem Fleurius de
 S. Gregorio Magno, qui Monachorum Gloria
 & Summorum Pontificum Exemplar extitit. Il-
 lud vero nescio an ridiculum magis vel obstupe-
 scendum sit, quod in S. Joannis Damasceni orat.
 de Fidel. Defunctis legitur, si tamen hujus S.
 Patris genuinum opus est ista oratio. *Prodeat
 in medium Gregorius Dialogus antiquior Ro-
 mæ Episcopus, Vir, ut omnes norunt, tum vir-
 tæ Sanctitate, tum eruditione clarus ac celebris;
 quem, cum Sacris operaretur, cælestem ac di-
 vinum Angelum Sacrosancti muneris Socium ho-
 buisse narrant; hic, cum pro peccatorum Tra-
 jani remissione orasset, vocem audivit: preces
 tuas exaudi, ac Trajano ignosco. Tu vero
 posthac caveto, ne mihi pro impiis supplices
 Quodque istud verum sit, atque ab omni calumnia
 alienum, Oriens totus atque Occidens testatur.*
 Hæc ille. Ad istud Cardinalis Baronius Anno
 604. Indecorum credere pro impia & impura
 anima orasse Gregorium, quæ nefanda facta
 ta libidine &c. In S. Gregorii Epitaphio hi
 versus leguntur:

Implebatque actu, quidquid Sermone do-
 cebat.

Anglos ad Christum convertit mente benigna.

mo Sept. anno 604. Papa ordinatus, S. *Sæculum VII*
 Sedem non ultra quinque menses & dies *A. C. 605.*

Anast.

Is Boni filius, in Hetruria natus, Constantinopoli apud Imperatorem Mauritium Nuncius fuerat. Ipso sedente, cum Roma dira fame vexaretur, Ecclesiæ horreum jussit aperiri, & frumentum populo venundari. Triginta modii pro uno solido aureo dabantur. (*) Ordinavit Episcopos viginti sex in diversis locis, & quidquam ad Luminaria in Ecclesia S. Petri contulit, ubi 22. Febr. anno 605. sepultus est. Sacra Sedes vacavit uno ferme anno, tandemque 25. Febr. anno 606. Papa ordinatus est Bonifacius tertius qui Sedem tenuit mensibus octo & diebus viginti tribus usque ad diem Obitus sui duodecimum Nov. Natus erat Romæ Joannis Caraudiocii filius, & ipse Phoca Imperatore Constantinopoli Apocrisarius.

Bonifacius Papa ab Imperatore Phoca *Anast. Paul.*
 obtinuit, ut Sacræ Sedis Romanæ Pri- *D. IV. h. c. 37.*
 matus adversus Patriarchæ Constantino-
 politani molimina confirmaretur, idque
 accipitur de Nomine Patriarchæ Oecu-
 menici, quem usurpare Phocas ipsum ve-
 tuit,

Q9 3

(*) Hic vel error Typi est, vel halucinatus est Fleurius, nam in aliis Scriptoribus legitur, quod turpi quæstu modium unum pro triginta solidis vendiderit.

Sæculum VII tuit, cum antea Mauritius Imperator
 A. C. 605. eundem superbum Titulum usurpantem,
 S. Gregorio frustra obſistente, ſemper
 defendiſſet. Cyriacus tunc temporis Pa-
 triarcha Conſtantinopolitanus Phocam
 offenſum habebat, quod prohibuiſſet et
 Majore Eccleſia rapi Conſtantinam Impe-
 ratricem & tres filias ejus, quæ, poſt-
 quam earum conjuratio patuiſſet, illuc
 confugerant. Cyriacus eodem anno die
 Sabbati 29. Octobr. e vivis exceſſit, &
 ſequente die in Eccleſia SS. Apoſtolorum
 pro more ſepultus eſt. Poſtquam Sedes
 Conſtantinopolitana tribus prope men-
 ſibus vacaſſet, 23. Jan. Indictione deci-
 ma, nempe anno 607. Patriarcha electus
 eſt Thomas Majoris Eccleſiæ Diaconus
 Sacellarius ſeu Theſaurarius Patriarchæ,
 & Ordinationibus præfectus, qui annos
 tres & menſes duos ſedit.

Sup. Lib.
 XXXV. n. 39.
Ta. an. 4. Ph.
 p. 246. *Chr.*
Pafch. p. 381.

Anaſt.

Bonifacius Papa Concilium Romanum
 in Eccleſia S. Petri convocavit, cui Epi-
 ſcopi ſeptuaginta duo, Presbyteri tri-
 ginta quatuor, Diaconi & omnes Cleri-
 ci Romani interfuerunt. In eo ſub Ana-
 thematis pœna prohibitum, ne quis Pa-
 pa adhuc vivente, aut quocunq; alio
 Epiſcopo, de Suceſſore mentionem fa-
 cere auderet, ſed tertio poſt defuncti
 Epiſcopi exequias die Clerici & Fideles
 illius Eccleſiæ ad eligendum novum Epi-
 ſcopum convenirent. Papa Bonifacius
 Epiſco-

Episcopos viginti & unum in diversis locis ordinavit, & eodem anno 606. mortuus, in Ecclesia S. Petri duodecimo Nov. sepultus est. Exinde Sacra Sedes menses decem & sex dies vacavit.

§. LIII.

Schisma Aquilejense.

Severo Patriarcha Aquilejensi fatis functo, Joannes Abbas in Civitate veteri Aquilejensi Agilulpho Longobardorum Rege & Duce Gisulvo consentientibus in ejus locum ordinatus est. At interim etiam Romani Gradæ (†) alium (‡) intelligunt Patriarcham, cui nomen Candidianus, ordinaverunt; nam ex quo Barbari in has terras irruerant, Episcopi Aquilejenses in parvam Insulam Gradam in mari Istriæ sitam se receperant, ibique Sedem fixerant. Itaque Joannes Patriarcha apud Agilulphum Regem hac super re querelas movit, dicens, Episcopos Istriæ Græcis subditos Candidianum neutiquam libere, sed vi adhibita ab Exarcho compulsos elegisse, qui ex Grada Ravennam abstractis fustes gladiosque ostendisset, carceres & exilium minatus, ne quidem loquendi libertate relicta. Præterea, inquit, Candidianus Episcopatu indignus est, cum sub Anathematis pœna coram Severo Antecessore meo juramento se obstrinxerit,